

บทที่ ๔

ผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นวิจัยเชิงปริมาณ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ ๑ และส่วนที่ ๒ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ข้อที่ ๒ นำเสนอด้วยการบรรยายประกอบตารางตามลำดับดังนี้

๑. ข้อมูลที่ได้จากการสอบวิชาศึกษาทั่วไป แต่ละห้อง
๒. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแต่ละห้อง
๓. ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ส่วนที่ ๑ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ ๑

โดยการนำผลการเรียนจากฝ่ายทะเบียน ของวิชาศึกษาทั่วไป โดยสุ่มเอา ๔ วิชาศึกษาทั่วไป คือ ๑. วิชามนุษยกับสังคม ๒. วิชาภาษากับการสื่อสาร ๓. วิชาวัฒนธรรมไทย และ ๔. วิชา ปรัชญาเบื้องต้น ของชั้นปีที่ ๑ และปีที่ ๒ ทุกสาขาวิชาเอก ที่มีพระนิสิต ทั้งหมด ๔๑๗ รูป ตอบผลการวิจัยนำเสนอด้วยบรรยายประกอบตารางดังนี้

ตารางที่ ๔.๑

ผลการสอบวิชามนุษย์กับสังคม สาขาวิชาปรัชญาและศาสนา

ชั้นปี ๑ ปีการศึกษา ๒๕๕๐

รูปที่	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
๑	๑๐๐	๙๒
๒	๑๐๐	๘๘
๓	๑๐๐	๘๕
๔	๑๐๐	๘๗
๕	๑๐๐	๙๐

ตารางที่ ๔.๑ (ต่อ)

รูปที่	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
๖	๑๐๐	๗๖
๗	๑๐๐	๘๕
๘	๑๐๐	๙๑
๙	๑๐๐	๗๕
๑๐	๑๐๐	๘๙
๑๑	๑๐๐	๙๐
๑๒	๑๐๐	๘๑
๑๓	๑๐๐	๘๘
๑๔	๑๐๐	๗๗
๑๕	๑๐๐	๘๖
๑๖	๑๐๐	๗๕
๑๗	๑๐๐	๘๗
๑๘	๑๐๐	๘๗
๑๙	๑๐๐	๙๓
๒๐	๑๐๐	๘๑
๒๑	๑๐๐	๗๙
๒๒	๑๐๐	๘๕
๒๓	๑๐๐	๘๕
๒๔	๑๐๐	๙๐
๒๕	๑๐๐	๘๙
๒๖	๑๐๐	๘๖
๒๗	๑๐๐	๘๗
๒๘	๑๐๐	๘๘
๒๙	๑๐๐	๘๕
๓๐	๑๐๐	๗๖
		๒๕๕๓

ตารางที่ ๔.๒
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา มนุษย์กับสังคม ปีที่ ๑

สาขาวิชา	จำนวน	$\bar{X}$	S.D
สาขาวิชาปรัชญาและศาสนา	๓๐	๘๕.๑๐	๕.๒๓
สาขาวิชารัฐศาสตร์ (บริหารรัฐกิจ)	๓๕	๘๑.๐๘	๖.๕๐
สาขาวิชาภาษาต่างประเทศ	๒๒	๘๔.๐๙	๕.๘๖
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน	๒๔	๘๕.๐๘	๖.๕๖
รวม	๑๑๑		

จากตารางที่ ๔.๒ การวิเคราะห์จากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของวิชามนุษย์กับสังคม ชั้นปีที่ ๑ สาขาวิชาปรัชญาและศาสนา ได้ค่าเฉลี่ย ๘๕.๑๐ สาขาวิชารัฐศาสตร์ ได้ค่าเฉลี่ย ๘๑.๐๘ สาขาวิชาภาษาต่างประเทศ ได้ค่าเฉลี่ย ๘๔.๐๙ สาขาวิชา หลักสูตรและการสอน ได้ค่าเฉลี่ย ๘๕.๐๘ ไม่แตกต่างกันเพราะอยู่ในเกณฑ์ดีมาก เหมือนกัน ตามเกณฑ์ที่ ตั้งไว้ ตั้ง ตั้งแต่ ๗๐-๗๙ ดี ๘๐-๘๙ ดีมาก ๙๐-๑๐๐ ดีเยี่ยม

ตารางที่ ๔.๓
ผลการสอบวิชามนุษย์กับสังคม สาขาวิชารัฐศาสตร์ (บริหารรัฐกิจ)
ชั้นปี ๑ ปีการศึกษา ๒๕๕๐

รูปที่	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
๑	๑๐๐	๘๗
๒	๑๐๐	๗๖
๓	๑๐๐	๘๑
๔	๑๐๐	๘๗
๕	๑๐๐	๗๖
๖	๑๐๐	๗๖
๗	๑๐๐	๗๕
๘	๑๐๐	๗๐
๙	๑๐๐	๘๗
๑๐	๑๐๐	๘๙
๑๑	๑๐๐	๘๕

ตารางที่ ๔.๓ (ต่อ)

รูปที่	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
๑๒	๑๐๐	๘๑
๑๓	๑๐๐	๗๕
๑๔	๑๐๐	๗๗
๑๕	๑๐๐	๙๒
๑๖	๑๐๐	๗๗
๑๗	๑๐๐	๗๖
๑๘	๑๐๐	๘๕
๑๙	๑๐๐	๙๐
๒๐	๑๐๐	๗๖
๒๑	๑๐๐	๘๕
๒๒	๑๐๐	๘๕
๒๓	๑๐๐	๘๕
๒๔	๑๐๐	๗๖
๒๕	๑๐๐	๗๓
๒๖	๑๐๐	๘๖
๒๗	๑๐๐	๘๗
๒๘	๑๐๐	๗๓
๒๙	๑๐๐	๗๑
๓๐	๑๐๐	๘๕
๓๑	๑๐๐	๘๒
๓๒	๑๐๐	๗๙
๓๓	๑๐๐	๙๐
๓๔	๑๐๐	๗๑
๓๕	๑๐๐	๙๒
		๒๗๖๘

ตารางที่ ๔.๔
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพื้นฐาน มนุษย์กับสังคม ปีที่ ๑

สาขาวิชา	จำนวน	$\bar{X}$	S.D
สาขาวิชาปรัชญาและศาสนา	๓๐	๘๕.๑๐	๕.๒๓
สาขาวิชารัฐศาสตร์ (บริหารรัฐกิจ)	๓๕	๘๑.๐๘	๖.๕๐
สาขาวิชาภาษาต่างประเทศ	๒๒	๘๔.๐๙	๕.๘๖
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน	๒๔	๘๕.๐๘	๖.๕๖
รวม	๑๑๑		

จากตารางที่ ๔.๔ การวิเคราะห์จากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของวิชาพื้นฐานมนุษย์กับสังคม ชั้นปีที่ ๑ สาขาวิชาปรัชญาและศาสนา ได้ค่าเฉลี่ย ๘๕.๑๐ สาขาวิชารัฐศาสตร์ ได้ค่าเฉลี่ย ๘๑.๐๘ สาขาวิชาภาษาต่างประเทศ ได้ค่าเฉลี่ย ๘๔.๐๙ สาขาวิชา หลักสูตรและการสอน ได้ค่าเฉลี่ย ๘๕.๐๘ ไม่แตกต่างกันเพราะอยู่ในเกณฑ์ดีมาก เหมือนกัน ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ตั้งแต่ ๗๐-๗๙ ดี ๘๐-๘๙ ดีมาก ๙๐-๑๐๐ ดีเยี่ยม

ตารางที่ ๔.๕
ผลการสอบวิชา มนุษย์กับสังคม สาขาวิชาภาษาต่างประเทศ
ชั้นปี ๑ ปีการศึกษา ๒๕๕๐

รูปที่	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
๑	๑๐๐	๗๗
๒	๑๐๐	๘๘
๓	๑๐๐	๙๑
๔	๑๐๐	๘๗
๕	๑๐๐	๘๕
๖	๑๐๐	๘๘
๗	๑๐๐	๘๕
๘	๑๐๐	๙๐
๙	๑๐๐	๘๒
๑๐	๑๐๐	๗๕

ตารางที่ ๔.๕ (ต่อ)

รูปที่	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
๑๑	๑๐๐	๘๕
๑๒	๑๐๐	๘๑
๑๓	๑๐๐	๗๕
๑๔	๑๐๐	๘๗
๑๕	๑๐๐	๙๒
๑๖	๑๐๐	๘๖
๑๗	๑๐๐	๗๖
๑๘	๑๐๐	๘๕
๑๙	๑๐๐	๘๗
๒๐	๑๐๐	๗๑
๒๑	๑๐๐	๙๐
๒๒	๑๐๐	๘๗
		๑๘๕๐

ตารางที่ ๔.๖

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา มนุษย์กับสังคม ปีที่ ๑

สาขาวิชา	จำนวน	$\bar{X}$	S.D
สาขาวิชาปรัชญาและศาสนา	๓๐	๘๕.๑๐	๕.๒๓
สาขาวิชารัฐศาสตร์ (บริหารรัฐกิจ)	๓๕	๘๑.๐๘	๖.๕๐
สาขาวิชาภาษาต่างประเทศ	๒๒	๘๔.๐๙	๕.๘๖
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน	๒๔	๘๕.๐๘	๖.๕๖
รวม	๑๑๑		

จากตารางที่ ๔.๖ การวิเคราะห์จากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของวิชาพื้นฐานมนุษย์กับสังคม ชั้นปีที่ ๑ สาขาวิชาปรัชญาและศาสนา ได้ค่าเฉลี่ย ๘๕.๑๐ สาขาวิชารัฐศาสตร์ ได้ค่าเฉลี่ย ๘๑.๐๖ สาขาวิชาภาษาต่างประเทศ ได้ค่าเฉลี่ย ๘๔.๐๙ สาขาวิชา หลักสูตรและการสอน ได้ค่าเฉลี่ย ๘๕.๐๘ ไม่แตกต่างกันเพราะอยู่ในเกณฑ์ดีมาก เหมือนกัน ตามเกณฑ์ที่ ตั้งไว้ ตั้งแต่ ๗๐-๗๙ ดี ๘๐-๘๙ ดีมาก ๙๐-๑๐๐ ดีเยี่ยม

ตารางที่ ๔.๗

ผลการสอบวิชา มนุษย์กับสังคม สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

ชั้นปี ๑ ปีการศึกษา ๒๕๕๐

รูปที่	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
๑	๑๐๐	๘๗
๒	๑๐๐	๘๕
๓	๑๐๐	๙๓
๔	๑๐๐	๘๕
๕	๑๐๐	๘๓
๖	๑๐๐	๘๕
๗	๑๐๐	๘๓
๘	๑๐๐	๙๐
๙	๑๐๐	๙๒
๑๐	๑๐๐	๗๕
๑๑	๑๐๐	๘๕
๑๒	๑๐๐	๘๑
๑๓	๑๐๐	๘๕
๑๔	๑๐๐	๘๗
๑๕	๑๐๐	๙๒
๑๖	๑๐๐	๙๖
๑๗	๑๐๐	๗๖
๑๘	๑๐๐	๙๕
๑๙	๑๐๐	๘๗
๒๐	๑๐๐	๗๑
๒๑	๑๐๐	๙๐
๒๒	๑๐๐	๗๗
๒๓	๑๐๐	๘๖
๒๔	๑๐๐	๗๖
		๒๐๔๒

ตารางที่ ๔.๘
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชามนุษย์กับสังคม ปีที่ ๑

สาขาวิชา	จำนวน	$\bar{X}$	S.D
สาขาวิชาปรัชญาและศาสนา	๓๐	๘๕.๑๐	๕.๒๓
สาขาวิชารัฐศาสตร์ (บริหารรัฐกิจ)	๓๕	๘๑.๐๘	๖.๕๐
สาขาวิชาภาษาต่างประเทศ	๒๒	๘๔.๐๙	๕.๘๖
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน	๒๔	๘๕.๐๘	๖.๕๖
รวม	๑๑๑		

จากตารางที่ ๔.๘ การวิเคราะห์จากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของวิชาพื้นฐานมนุษย์กับสังคม ชั้นปีที่ ๑ สาขาวิชาปรัชญาและศาสนา ได้ค่าเฉลี่ย ๘๕.๑๐ สาขาวิชารัฐศาสตร์ ได้ค่าเฉลี่ย ๘๑.๐๖ สาขาวิชาภาษาต่างประเทศ ได้ค่าเฉลี่ย ๘๔.๐๙ สาขาวิชา หลักสูตรและการสอน ได้ค่าเฉลี่ย ๘๕.๐๘ ไม่แตกต่างกันเพราะอยู่ในเกณฑ์ดีมาก เหมือนกัน ตามเกณฑ์ที่ ตั้งไว้ตั้งแต่ ๗๐-๗๙ ดี ๘๐-๘๙ ดีมาก ๙๐-๑๐๐ ดีเยี่ยม

ตารางที่ ๔.๙
ผลการสอบวิชา ภาษากับการสื่อสาร สาขาวิชารัฐศาสตร์ (บริหารรัฐกิจ)
ชั้นปี ๑ ปีการศึกษา ๒๕๕๐

รูปที่	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
๑	๑๐๐	๘๖
๒	๑๐๐	๙๐
๓	๑๐๐	๙๑
๔	๑๐๐	๘๖
๕	๑๐๐	๘๖
๖	๑๐๐	๙๐
๗	๑๐๐	๗๖
๘	๑๐๐	๗๑
๙	๑๐๐	๙๐
๑๐	๑๐๐	๘๖

ตารางที่ ๔.๙ (ต่อ)

รูปที่	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
๑๑	๑๐๐	๘๕
๑๒	๑๐๐	๘๕
๑๓	๑๐๐	๘๖
๑๔	๑๐๐	๙๐
๑๕	๑๐๐	๘๖
๑๖	๑๐๐	๘๔
๑๗	๑๐๐	๘๓
๑๘	๑๐๐	๘๓
๑๙	๑๐๐	๙๐
๒๐	๑๐๐	๘๓
๒๑	๑๐๐	๘๖
๒๒	๑๐๐	๘๖
๒๓	๑๐๐	๘๖
๒๔	๑๐๐	๙๐
๒๕	๑๐๐	๙๐
๒๖	๑๐๐	๙๐
๒๗	๑๐๐	๗๖
๒๘	๑๐๐	๘๓
๒๙	๑๐๐	๙๐
๓๐	๑๐๐	๘๓
๓๑	๑๐๐	๘๓
๓๒	๑๐๐	๘๖
๓๓	๑๐๐	๘๓
๓๔	๑๐๐	๘๓
๓๕	๑๐๐	๙๓
		๒๙๙๕

ตารางที่ ๔.๑๐

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา ภาษากับการสื่อสาร ปีที่ ๑

สาขาวิชา	จำนวน	$\bar{X}$	S.D
สาขาวิชารัฐศาสตร์ (บริหารรัฐกิจ)	๓๕	๘๕.๕๗	๔.๕๘
สาขาวิชาปรัชญาและศาสนา	๓๕	๘๕.๔๕	๕.๔๐
สาขาวิชาภาษาต่างประเทศ	๒๒	๘๔.๘๑	๔.๔๒
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน	๒๒	๘๘.๐๐	๒.๗๙
รวม	๑๑๔		

จากตารางที่ ๔.๑๐ การวิเคราะห์จากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของวิชาพื้นฐาน ภาษากับการสื่อสาร ชั้นปีที่ ๑ สาขาวิชารัฐศาสตร์ ได้ค่าเฉลี่ย ๘๕.๕๗ สาขาวิชาปรัชญาและศาสนา ได้ค่าเฉลี่ย ๘๕.๔๕ สาขาวิชาภาษาต่างประเทศ ได้ค่าเฉลี่ย ๘๔.๘๑ สาขาวิชา หลักสูตรและการสอน ได้ค่าเฉลี่ย ๘๘.๐๐ ไม่แตกต่างกันเพราะอยู่ในเกณฑ์ดีมาก เหมือนกัน ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ตั้งแต่ ๗๐-๗๙ ดี ๘๐-๘๙ ดีมาก ๙๐-๑๐๐ ดีเยี่ยม

ตารางที่ ๔.๑๑

ผลการสอบวิชา ภาษากับการสื่อสาร สาขาปรัชญาและศาสนา

ชั้นปี ๑ ปีการศึกษา ๒๕๕๐

รูปที่	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
๑	๑๐๐	๙๐
๒	๑๐๐	๙๐
๓	๑๐๐	๙๐
๔	๑๐๐	๙๐
๕	๑๐๐	๙๐
๖	๑๐๐	๘๑
๗	๑๐๐	๙๐
๘	๑๐๐	๘๒
๙	๑๐๐	๘๖
๑๐	๑๐๐	๙๐

ตารางที่ ๔.๑๑ (ต่อ)

รูปที่	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
๑๑	๑๐๐	๘๒
๑๒	๑๐๐	๙๐
๑๓	๑๐๐	๘๕
๑๔	๑๐๐	๘๑
๑๕	๑๐๐	๘๒
๑๖	๑๐๐	๙๐
๑๗	๑๐๐	๙๐
๑๘	๑๐๐	๙๐
๑๙	๑๐๐	๘๕
๒๐	๑๐๐	๙๑
๒๑	๑๐๐	๘๖
๒๒	๑๐๐	๘๓
๒๓	๑๐๐	๘๒
๒๔	๑๐๐	๙๑
๒๕	๑๐๐	๘๒
๒๖	๑๐๐	๘๕
๒๗	๑๐๐	๘๗
๒๘	๑๐๐	๗๗
๒๙	๑๐๐	๗๑
๓๐	๑๐๐	๘๕
๓๑	๑๐๐	๘๕
๓๒	๑๐๐	๗๙
๓๓	๑๐๐	๙๐
๓๔	๑๐๐	๗๑
๓๕	๑๐๐	๙๒
		๒๙๙๑

ตารางที่ ๔.๑๒
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา ภาษากับการสื่อสาร ปีที่ ๑

สาขาวิชา	จำนวน	$\bar{X}$	S.D
สาขาวิชารัฐศาสตร์ (บริหารรัฐกิจ)	๓๕	๘๕.๕๗	๔.๕๘
สาขาวิชาปรัชญาและศาสนา	๓๕	๘๕.๔๕	๕.๔๐
สาขาวิชาภาษาต่างประเทศ	๒๒	๘๔.๘๑	๔.๔๒
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน	๒๒	๘๘.๐๐	๒.๗๙
รวม	๑๑๔		

จากตารางที่ ๔.๑๒ การวิเคราะห์จากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของวิชาภาษากับการสื่อสาร ชั้นปีที่ ๑ สาขาวิชารัฐศาสตร์ ได้ค่าเฉลี่ย ๘๕.๕๗ สาขาวิชาปรัชญาและศาสนา ได้ค่าเฉลี่ย ๘๕.๔๕ สาขาวิชาภาษาต่างประเทศ ได้ค่าเฉลี่ย ๘๔.๘๑ สาขาวิชา หลักสูตรและการสอน ได้ค่าเฉลี่ย ๘๘.๐๐ ไม่แตกต่างกันเพราะอยู่ในเกณฑ์ดีมาก เหมือนกัน ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ตั้งแต่ ๗๐-๗๙ ดี ๘๐-๘๙ ดีมาก ๙๐-๑๐๐ ดีเยี่ยม

ตารางที่ ๔.๑๓
ผลการสอบวิชา ภาษากับการสื่อสาร สาขาวิชาภาษาต่างประเทศ
ชั้นปี ๑ ปีการศึกษา ๒๕๕๐

รูปที่	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
๑	๑๐๐	๙๐
๒	๑๐๐	๘๕
๓	๑๐๐	๘๕
๔	๑๐๐	๙๐
๕	๑๐๐	๙๐
๖	๑๐๐	๘๕
๗	๑๐๐	๘๓
๘	๑๐๐	๙๐
๙	๑๐๐	๘๓
๑๐	๑๐๐	๘๓

ตารางที่ ๔.๑๓ (ต่อ)

รูปที่	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
๑๑	๑๐๐	๘๕
๑๒	๑๐๐	๘๓
๑๓	๑๐๐	๗๕
๑๔	๑๐๐	๘๕
๑๕	๑๐๐	๙๒
๑๖	๑๐๐	๘๕
๑๗	๑๐๐	๗๖
๑๘	๑๐๐	๘๐
๑๙	๑๐๐	๘๕
๒๐	๑๐๐	๘๑
๒๑	๑๐๐	๙๐
๒๒	๑๐๐	๘๕
		๑๘๖๖

ตารางที่ ๔.๑๔

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพื้นฐาน ภาษากับการสื่อสาร ปีที่ ๑

สาขาวิชา	จำนวน	$\bar{X}$	S.D
สาขาวิชารัฐศาสตร์ (บริหารรัฐกิจ)	๓๕	๘๕.๕๗	๔.๕๘
สาขาวิชาปรัชญาและศาสนา	๓๕	๘๕.๔๕	๕.๔๐
สาขาวิชาภาษาต่างประเทศ	๒๒	๘๔.๘๑	๔.๔๒
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน	๒๒	๘๘.๐๐	๒.๗๙
รวม	๑๑๔		

จากตารางที่ ๔.๑๔ การวิเคราะห์จากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของวิชาพื้นฐาน ภาษากับการสื่อสาร ชั้นปีที่ ๑ สาขาวิชารัฐศาสตร์ ได้ค่าเฉลี่ย ๘๕.๕๘ สาขาวิชาปรัชญาและศาสนา ได้ค่าเฉลี่ย ๘๕.๔๕ สาขาวิชาภาษาต่างประเทศ ได้ค่าเฉลี่ย ๘๔.๘๑ สาขาวิชา หลักสูตรและ

การสอน ได้ค่าเฉลี่ย ๘๘.๐๐ ไม่แตกต่างกันเพราะอยู่ในเกณฑ์ดีมาก เหมือนกัน ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ตั้งแต่ ๗๐-๗๙ ดี ๘๐-๘๙ ดีมาก ๙๐-๑๐๐ ดีเยี่ยม

ตารางที่ ๔.๑๕

ผลการสอบวิชา ภาษากับการสื่อสาร สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
ชั้นปี ๑ ปีการศึกษา ๒๕๕๐

รูปที่	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
๑	๑๐๐	๙๐
๒	๑๐๐	๘๕
๓	๑๐๐	๙๐
๔	๑๐๐	๙๐
๕	๑๐๐	๙๐
๖	๑๐๐	๙๐
๗	๑๐๐	๙๑
๘	๑๐๐	๘๕
๙	๑๐๐	๙๑
๑๐	๑๐๐	๘๕
๑๑	๑๐๐	๘๕
๑๒	๑๐๐	๙๑
๑๓	๑๐๐	๙๐
๑๔	๑๐๐	๙๐
๑๕	๑๐๐	๘๕
๑๖	๑๐๐	๘๓
๑๗	๑๐๐	๘๕
๑๘	๑๐๐	๘๕
๑๙	๑๐๐	๘๕
๒๐	๑๐๐	๙๐
๒๑	๑๐๐	๙๐
๒๒	๑๐๐	๙๐
		๑๙๓๖

ตารางที่ ๔.๑๖
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา ภาษากับการสื่อสาร ปีที่ ๑

สาขาวิชา	จำนวน	$\bar{X}$	S.D
สาขาวิชารัฐศาสตร์ (บริหารรัฐกิจ)	๓๕	๘๕.๕๗	๔.๕๘
สาขาวิชาปรัชญาและศาสนา	๓๕	๘๕.๔๕	๕.๔๐
สาขาวิชาภาษาต่างประเทศ	๒๒	๘๔.๘๑	๔.๔๒
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน	๒๒	๘๘.๐๐	๒.๗๙
รวม	๑๑๔		

จากตารางที่ ๔.๑๖ การวิเคราะห์จากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของวิชาภาษากับการสื่อสาร ชั้นปีที่ ๑ สาขาวิชารัฐศาสตร์ ได้ค่าเฉลี่ย ๘๕.๕๗ สาขาวิชาปรัชญาและศาสนา ได้ค่าเฉลี่ย ๘๕.๔๕ สาขาวิชาภาษาต่างประเทศ ได้ค่าเฉลี่ย ๘๔.๘๑ สาขาวิชา หลักสูตรและการสอน ได้ค่าเฉลี่ย ๘๘.๐๐ ไม่แตกต่างกันเพราะอยู่ในเกณฑ์ดีมาก เหมือนกัน ตามเกณฑ์ที่ ตั้งไว้ ตั้งแต่ ๗๐-๗๙ ดี ๘๐-๘๙ ดีมาก ๙๐-๑๐๐ ดีเยี่ยม

ตารางที่ ๔.๑๗
ผลการสอบวิชา วัฒนธรรมไทย สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
ชั้นปี ๒ ปีการศึกษา ๒๕๕๐

รูปที่	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
๑	๑๐๐	๘๕
๒	๑๐๐	๗๘
๓	๑๐๐	๘๕
๔	๑๐๐	๘๑
๕	๑๐๐	๘๕
๖	๑๐๐	๗๖
๗	๑๐๐	๘๑
๘	๑๐๐	๗๖
๙	๑๐๐	๗๘
๑๐	๑๐๐	๗๕
๑๑	๑๐๐	๘๑

ตารางที่ ๔.๑๗ (ต่อ)

รูปที่	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
๑๒	๑๐๐	๗๕
๑๓	๑๐๐	๘๕
๑๔	๑๐๐	๘๑
๑๕	๑๐๐	๘๑
๑๖	๑๐๐	๗๑
๑๗	๑๐๐	๘๑
๑๘	๑๐๐	๗๕
๑๙	๑๐๐	๘๑
๒๐	๑๐๐	๗๕
๒๑	๑๐๐	๗๗
๒๒	๑๐๐	๘๓
๒๓	๑๐๐	๘๑
๒๔	๑๐๐	๙๐
๒๕	๑๐๐	๗๘
๒๖	๑๐๐	๘๖
๒๗	๑๐๐	๘๑
๒๘	๑๐๐	๗๘
๒๙	๑๐๐	๗๖
๓๐	๑๐๐	๘๑
		๒๓๙๗

ตารางที่ ๔.๑๘
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนิสิตพัฒนธรรมไทย ปีที่ ๒

สาขาวิชา	จำนวน	$\bar{X}$	S.D
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน	๓๐	๗๙.๙๐	๔.๑๘
สาขาวิชารัฐศาสตร์ (บริหารรัฐกิจ)	๓๔	๗๙.๖๘	๔.๓๘
สาขาวิชาปรัชญาและศาสนา	๑๙	๗๙.๒๑	๓.๔๙
รวม	๘๓		

จากตารางที่ ๔.๑๘ การวิเคราะห์จากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนิสิตพื้นฐาน
พัฒนธรรมไทย ชั้นปีที่ ๒ สาขาวิชา หลักสูตรและการสอน ได้ค่าเฉลี่ย ๗๙.๙๐ สาขาวิชารัฐศาสตร์
ได้ค่าเฉลี่ย ๗๙.๖๘ สาขาวิชาปรัชญาและศาสนา ได้ค่าเฉลี่ย ๗๙.๒๑ ไม่แตกต่างกันเพราะอยู่
ในเกณฑ์ดี เหมือนกัน ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ตั้งแต่ ๗๐-๗๙ ดี ๘๐-๘๙ ดีมาก ๙๐-๑๐๐ ดีเยี่ยม

ตารางที่ ๔.๑๙
ผลการสอบวิชา พัฒนธรรมไทย สาขาวิชารัฐศาสตร์(บริหารรัฐกิจ)
ชั้นปี ๒ ปีการศึกษา ๒๕๕๐

รูปที่	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
๑	๑๐๐	๘๖
๒	๑๐๐	๗๕
๓	๑๐๐	๗๕
๔	๑๐๐	๘๑
๕	๑๐๐	๗๗
๖	๑๐๐	๘๕
๗	๑๐๐	๘๖
๘	๑๐๐	๘๑
๙	๑๐๐	๘๑
๑๐	๑๐๐	๘๑
๑๑	๑๐๐	๘๑
๑๒	๑๐๐	๗๘

ตารางที่ ๔.๑๙ (ต่อ)

รูปที่	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
๑๓	๑๐๐	๘๑
๑๔	๑๐๐	๘๕
๑๕	๑๐๐	๗๗
๑๖	๑๐๐	๘๑
๑๗	๑๐๐	๗๗
๑๘	๑๐๐	๘๕
๑๙	๑๐๐	๘๑
๒๐	๑๐๐	๗๗
๒๑	๑๐๐	๘๑
๒๒	๑๐๐	๗๗
๒๓	๑๐๐	๙๐
๒๔	๑๐๐	๗๕
๒๕	๑๐๐	๘๕
๒๖	๑๐๐	๗๕
๒๗	๑๐๐	๘๑
๒๘	๑๐๐	๗๑
๒๙	๑๐๐	๗๕
๓๐	๑๐๐	๗๕
๓๑	๑๐๐	๗๗
๓๒	๑๐๐	๗๖
๓๓	๑๐๐	๗๕
๓๔	๑๐๐	๘๕
		๒๗๐๙

ตารางที่ ๔.๒๐
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนิสิตพัฒนธรรมไทย ปีที่ ๒

สาขาวิชา	จำนวน	$\bar{X}$	S.D
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน	๓๐	๗๙.๙๐	๔.๑๘
สาขาวิชารัฐศาสตร์ (บริหารรัฐกิจ)	๓๔	๗๙.๖๔	๔.๓๘
สาขาวิชาปรัชญาและศาสนา	๑๙	๗๙.๒๑	๓.๔๙
รวม	๘๓		

จากตารางที่ ๔.๒๐ การวิเคราะห์จากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนิสิตพื้นฐาน
พัฒนธรรมไทย ชั้นปีที่ ๒ สาขาวิชา หลักสูตรและการสอน ได้ค่าเฉลี่ย ๗๙.๙๐ สาขาวิชารัฐศาสตร์
ได้ค่าเฉลี่ย ๗๙.๖๔ สาขาวิชาปรัชญาและศาสนา ได้ค่าเฉลี่ย ๗๙.๒๑ ไม่แตกต่างกันเพราะอยู่ใน
เกณฑ์ดี เหมือนกัน ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ตั้งแต่ ๗๐-๗๙ ดี ๘๐-๘๙ ดีมาก ๙๐-๑๐๐ ดีเยี่ยม

ตารางที่ ๔.๒๑
ผลการสอบวิชา พัฒนธรรมไทย สาขาปรัชญาและศาสนา
ชั้นปี ๒ ปีการศึกษา ๒๕๕๐

รูปที่	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
๑	๑๐๐	๘๒
๒	๑๐๐	๗๘
๓	๑๐๐	๗๖
๔	๑๐๐	๘๒
๕	๑๐๐	๗๕
๖	๑๐๐	๗๓
๗	๑๐๐	๗๕
๘	๑๐๐	๗๕
๙	๑๐๐	๘๑
๑๐	๑๐๐	๘๕
๑๑	๑๐๐	๘๒
๑๒	๑๐๐	๘๑

ตารางที่ ๔.๒๑ (ต่อ)

รูปที่	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
๑๓	๑๐๐	๗๖
๑๔	๑๐๐	๘๑
๑๕	๑๐๐	๘๑
๑๖	๑๐๐	๘๑
๑๗	๑๐๐	๘๒
๑๘	๑๐๐	๗๖
๑๙	๑๐๐	๘๓
		๑๕๐๕

ตารางที่ ๔.๒๒

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนิสิตพัฒนธรรมไทย ปีที่ ๒

สาขาวิชา	จำนวน	$\bar{X}$	S.D
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน	๓๐	๗๙.๙๐	๔.๑๘
สาขาวิชารัฐศาสตร์ (บริหารรัฐกิจ)	๓๔	๗๙.๖๘	๔.๓๘
สาขาวิชาปรัชญาและศาสนา	๑๙	๗๙.๒๑	๓.๔๙
รวม	๘๓		

จากตารางที่ ๔.๒๒ การวิเคราะห์จากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนิสิตพัฒนธรรมไทย ชั้นปีที่ ๒ สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ได้ค่าเฉลี่ย ๗๙.๙๐ สาขาวิชารัฐศาสตร์ ได้ค่าเฉลี่ย ๗๙.๖๘ สาขาวิชาปรัชญาและศาสนา ได้ค่าเฉลี่ย ๗๙.๒๑ ไม่แตกต่างกันเพราะอยู่ในเกณฑ์ดี เหมือนกับ ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ตั้งแต่ ๗๐-๗๙ ดี ๘๐-๘๙ ดีมาก ๙๐-๑๐๐ ดีเยี่ยม

ตารางที่ ๔.๒๓

ผลการสอบวิชา ปรัชญาเบื้องต้น สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

ชั้นปี ๑ ปีการศึกษา ๒๕๕๐

รูปที่	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
๑	๑๐๐	๘๕
๒	๑๐๐	๘๗
๓	๑๐๐	๙๕
๔	๑๐๐	๙๔
๕	๑๐๐	๘๔
๖	๑๐๐	๘๘
๗	๑๐๐	๘๘
๘	๑๐๐	๘๘
๙	๑๐๐	๘๘
๑๐	๑๐๐	๘๗
๑๑	๑๐๐	๘๔
๑๒	๑๐๐	๘๖
๑๓	๑๐๐	๘๙
๑๔	๑๐๐	๙๔
๑๕	๑๐๐	๘๙
๑๖	๑๐๐	๘๙
๑๗	๑๐๐	๙๐
๑๘	๑๐๐	๘๘
๑๙	๑๐๐	๘๗
๒๐	๑๐๐	๘๙
๒๑	๑๐๐	๙๕
๒๒	๑๐๐	๙๖
๒๓	๑๐๐	๘๘
๒๔	๑๐๐	๘๘
๒๕	๑๐๐	๙๕

ตารางที่ ๔.๒๓ (ต่อ)

รูปที่	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
๒๖	๑๐๐	๘๙
๒๗	๑๐๐	๙๓
๒๘	๑๐๐	๙๐
๒๙	๑๐๐	๙๑
๓๐	๑๐๐	๙๒
		๒๖๘๖

ตารางที่ ๔.๒๔

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา ปรัชญาเบื้องต้น ปีที่ ๑

สาขาวิชา	จำนวน	$\bar{X}$	S.D
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน	๓๐	๘๙.๕๓	๓.๓๓
สาขาวิชารัฐศาสตร์ (บริหารรัฐกิจ)	๓๕	๘๕.๔๗	๓.๖๓
สาขาวิชาปรัชญาและศาสนา	๒๒	๗๖.๔๑	๕.๑๑
สาขาวิชาภาษาต่างประเทศ	๒๒	๘๔.๘๒	๔.๔๓
รวม	๑๐๙		

จากตารางที่ ๔.๒๔ การวิเคราะห์จากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของวิชาปรัชญาเบื้องต้น
 ชั้นปีที่ ๑ สาขาวิชา หลักสูตรและการสอน ได้ค่าเฉลี่ย ๘๙.๕๓ สาขาวิชา รัฐศาสตร์ ได้ค่าเฉลี่ย
 ๘๕.๔๗ สาขาวิชา ปรัชญาและศาสนา ได้ค่าเฉลี่ย ๗๖.๔๑ สาขาวิชา ภาษาต่างประเทศ ได้ค่าเฉลี่ย
 ๘๔.๘๒ แตกต่างกันเพราะอยู่ในเกณฑ์ดีและเกณฑ์ดีมาก จึงมีนัยสำคัญทางสถิติระดับที่ ๐.๐๕
 ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ตั้งแต่ ๗๐-๗๙ ดี ๘๐-๘๙ ดีมาก ๙๐-๑๐๐ ดีเยี่ยม

ตารางที่ ๔.๒๕

ผลการสอบวิชา ปรัชญาเบื้องต้น สาขาวิชารัฐศาสตร์(บริหารรัฐกิจ)

ชั้นปี ๑ ปีการศึกษา ๒๕๕๐

รูปที่	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
๑	๑๐๐	๘๒
๒	๑๐๐	๘๕
๓	๑๐๐	๘๖
๔	๑๐๐	๙๐
๕	๑๐๐	๙๐
๖	๑๐๐	๘๗
๗	๑๐๐	๙๐
๘	๑๐๐	๘๒
๙	๑๐๐	๙๐
๑๐	๑๐๐	๙๐
๑๑	๑๐๐	๘๖
๑๒	๑๐๐	๘๑
๑๓	๑๐๐	๘๒
๑๔	๑๐๐	๗๖
๑๕	๑๐๐	๘๒
๑๖	๑๐๐	๘๕
๑๗	๑๐๐	๘๕
๑๘	๑๐๐	๘๑
๑๙	๑๐๐	๘๒
๒๐	๑๐๐	๘๖
๒๑	๑๐๐	๙๐
๒๒	๑๐๐	๘๕
๒๓	๑๐๐	๘๙
๒๔	๑๐๐	๘๕
๒๕	๑๐๐	๘๙

ตารางที่ ๔.๒๕ (ต่อ)

รูปที่	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
๒๖	๑๐๐	๘๔
๒๗	๑๐๐	๘๓
๒๘	๑๐๐	๘๕
๒๙	๑๐๐	๙๐
๓๐	๑๐๐	๘๔
๓๑	๑๐๐	๘๖
๓๒	๑๐๐	๘๒
๓๓	๑๐๐	๙๑
๓๔	๑๐๐	๘๙
๓๕	๑๐๐	๙๓
		๒๙๙๙

ตารางที่ ๔.๒๖

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาปรัชญาเบื้องต้น ปีที่ ๑

สาขาวิชา	จำนวน	$\bar{X}$	S.D
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน	๓๐	๘๙.๕๓	๓.๓๓
สาขาวิชารัฐศาสตร์ (บริหารรัฐกิจ)	๓๕	๘๕.๔๗	๓.๖๓
สาขาวิชาปรัชญาและศาสนา	๒๒	๗๖.๔๑	๕.๑๑
สาขาวิชาภาษาต่างประเทศ	๒๒	๘๔.๘๒	๔.๔๓
รวม	๑๐๙		

จากตารางที่ ๔.๒๖ การวิเคราะห์จากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของวิชาพื้นฐานปรัชญาเบื้องต้น ชั้นปีที่ ๑ สาขาวิชา หลักสูตรและการสอน ได้ค่าเฉลี่ย ๘๙.๕๓ สาขาวิชา รัฐศาสตร์ ได้ค่าเฉลี่ย ๘๕.๔๗ สาขาวิชา ปรัชญาและศาสนา ได้ค่าเฉลี่ย ๗๖.๔๑ สาขาวิชา ภาษาต่างประเทศ ได้ค่าเฉลี่ย ๘๔.๘๒ แตกต่างกันไปเพราะอยู่ในเกณฑ์ดีและเกณฑ์ดีมาก จึงมีนัยสำคัญทางสถิติระดับที่ ๐.๐๕ ตามเกณฑ์ที่ ตั้งไว้ ตั้งแต่ ๗๐-๗๙ ดี ๘๐-๘๙ ดีมาก ๙๐-๑๐๐ ดีเยี่ยม

ตารางที่ ๔.๒๗
ผลการสอบวิชา ปรัชญาเบื้องต้น สาขาปรัชญาและศาสนา
ชั้นปี ๑ ปีการศึกษา ๒๕๕๐

รูปที่	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
๑	๑๐๐	๗๖
๒	๑๐๐	๗๕
๓	๑๐๐	๗๖
๔	๑๐๐	๗๑
๕	๑๐๐	๗๕
๖	๑๐๐	๗๓
๗	๑๐๐	๗๕
๘	๑๐๐	๗๕
๙	๑๐๐	๘๑
๑๐	๑๐๐	๘๕
๑๑	๑๐๐	๘๒
๑๒	๑๐๐	๗๑
๑๓	๑๐๐	๗๖
๑๔	๑๐๐	๗๑
๑๕	๑๐๐	๗๒
๑๖	๑๐๐	๗๕
๑๗	๑๐๐	๗๑
๑๘	๑๐๐	๗๒
๑๙	๑๐๐	๗๔
๒๐	๑๐๐	๘๕
๒๑	๑๐๐	๘๘
๒๒	๑๐๐	๘๒
		๑๖๘๑

ตารางที่ ๔.๒๘
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา ปรัชญาเบื้องต้น ปีที่ ๑

สาขาวิชา	จำนวน	$\bar{X}$	S.D
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน	๓๐	๘๙.๕๓	๓.๓๓
สาขาวิชารัฐศาสตร์ (บริหารรัฐกิจ)	๓๕	๘๕.๔๗	๓.๖๓
สาขาวิชาปรัชญาและศาสนา	๒๒	๗๖.๔๑	๕.๑๑
สาขาวิชาภาษาต่างประเทศ	๒๒	๘๔.๘๒	๔.๔๓
รวม	๑๐๙		

จากตารางที่ ๔.๒๘ การวิเคราะห์จากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของวิชาปรัชญาเบื้องต้น ชั้นปีที่ ๑ สาขาวิชา หลักสูตรและการสอน ได้ค่าเฉลี่ย ๘๙.๕๓ สาขาวิชารัฐศาสตร์ ได้ค่าเฉลี่ย ๘๕.๔๗ สาขาวิชา ปรัชญาและศาสนา ได้ค่าเฉลี่ย ๗๖.๔๑ สาขาวิชาภาษาต่างประเทศ ได้ค่าเฉลี่ย ๘๔.๘๒ แตกต่างกันเพราะอยู่ในเกณฑ์ดีและเกณฑ์ดีมาก จึงมีนัยสำคัญทางสถิติระดับที่ ๐.๐๕ ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ตั้งแต่ ๗๐-๗๙ ดี ๘๐-๘๙ ดีมาก ๙๐-๑๐๐ ดีเยี่ยม

ตารางที่ ๔.๒๙
ผลการสอบวิชา ปรัชญาเบื้องต้น สาขาวิชาภาษาต่างประเทศ
ชั้นปี ๑ ปีการศึกษา ๒๕๕๐

รูปที่	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
๑	๑๐๐	๙๐
๒	๑๐๐	๘๕
๓	๑๐๐	๘๕
๔	๑๐๐	๙๐
๕	๑๐๐	๙๐
๖	๑๐๐	๘๕
๗	๑๐๐	๘๓
๘	๑๐๐	๙๐
๙	๑๐๐	๘๓

ตารางที่ ๔.๒๙ (ต่อ)

รูปที่	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
๑๐	๑๐๐	๘๓
๑๑	๑๐๐	๘๕
๑๒	๑๐๐	๘๓
๑๓	๑๐๐	๗๕
๑๔	๑๐๐	๘๕
๑๕	๑๐๐	๙๒
๑๖	๑๐๐	๘๕
๑๗	๑๐๐	๗๖
๑๘	๑๐๐	๘๐
๑๙	๑๐๐	๘๕
๒๐	๑๐๐	๘๑
๒๑	๑๐๐	๙๐
๒๒	๑๐๐	๘๕
		๑๘๖๖

ตารางที่ ๔.๓๐

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพื้นฐาน ปรัชญาเบื้องต้น ปีที่ ๑

สาขาวิชา	จำนวน	$\bar{X}$	S.D
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน	๓๐	๘๙.๕๓	๓.๓๓
สาขาวิชารัฐศาสตร์ (บริหารรัฐกิจ)	๓๕	๘๕.๔๗	๓.๖๓
สาขาวิชาปรัชญาและศาสนา	๒๒	๗๖.๔๑	๕.๑๑
สาขาวิชาภาษาต่างประเทศ	๒๒	๘๔.๘๒	๔.๔๓
รวม	๑๐๙		

จากตารางที่ ๔.๓๐ การวิเคราะห์จากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของวิชาปรัชญาเบื้องต้น
 ชั้นปีที่ ๑ สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ได้ค่าเฉลี่ย ๘๙.๕๓ สาขาวิชารัฐศาสตร์ ได้ค่าเฉลี่ย
 ๘๕.๔๗ สาขาวิชา ปรัชญาและศาสนา ได้ค่าเฉลี่ย ๗๖.๔๑ สาขาวิชาภาษาต่างประเทศ ได้
 ค่าเฉลี่ย ๘๔.๘๒ แตกต่างกันไปเพราะอยู่ในเกณฑ์ดีและเกณฑ์ดีมาก จึงมีนัยสำคัญทางสถิติระดับที่
 ๐.๐๕ ตามเกณฑ์ที่ ตั้งไว้ ตั้งแต่ ๗๐-๗๙ ดี ๘๐-๘๙ ดีมาก ๙๐-๑๐๐ ดีเยี่ยม

สรุปได้ว่าวิชา วิชามนุษยกับสังคม วิชาภาษากับการสื่อสารมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 อยู่ในเกณฑ์ดีมาก คิดเฉลี่ย ๘๕% เป็นไปตามเกณฑ์ทั้งหมดไว้ เป็นที่พอใจต่อการบริหารจัดการ
 ส่วนวิชาปรัชญาและศาสนา วิชาวัฒนธรรมไทย มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อยู่ในเกณฑ์ดี คิดเฉลี่ย
 ๗๕% เป็นที่พอใจต่อการบริหารจัดการ จะต้องพัฒนาปรับปรุงส่วนที่บกพร่องต่อไป ถึงอย่างไรก็
 ตามต้องเป็นไปตาม ปัจจัยที่เกี่ยวข้อง

ส่วนที่ ๒ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ ๒

ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือ เป็น ๑ แบบ คือ แบบสัมภาษณ์ ตามปัจจัยนำ ปัจจัยเชื้อ และ
 ปัจจัยเสริมอันเป็น ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของวิชา มนุษย์กับสังคม มีนิสิต
 จำนวน ๑๑๑ รูป, วิชาภาษากับการสื่อสารมีนิสิต จำนวน ๑๑๔ รูป วิชาปรัชญาเบื้องต้น จำนวน
 นิสิต ๑๐๙ รูป วิชาวัฒนธรรมไทย มีจำนวนนิสิต ๘๓ รูป ของสาขาวิชาปรัชญาและศาสนา
 สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน สาขาวิชารัฐศาสตร์ และ สาขาวิชาภาษาต่างประเทศ รวมเป็น
 จำนวน ๔๑๗ รูป ในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตอุบลราชธานี ทั้งนี้เพื่อให้
 เกิดความชัดเจนถูกต้อง ตามกระบวนการ เชิงบรรยาย ได้ทำการวิเคราะห์ออกมาดังนี้คือ

ส่วนที่ ๒.๑ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในเกณฑ์ดีมาก ดังต่อไปนี้

๑. ข้อมูลทั่วไป

๑) การจำพรรษาอยู่วัดที่แตกต่างกันส่วนมากจะพักอยู่ในตัวเมือง ในอำเภอ
 เมือง และอีกส่วนน้อยจะพักอยู่ในอำเภอ นอกที่ห่างไกลจากตัวเมืองหรือมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลง
 กรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตอุบลราชธานี อันว่าที่อยู่มีอุปสรรคต่อการเดินทางเข้ามาเรียน และทาง
 มหาวิทยาลัยก็ได้มีรถรับส่งเข้าไปตัวเมืองคือวัดมหาวนารามเป็นจุดศูนย์ร่วมสะดวกต่อการเดินทาง
 ไปเรียนที่มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตอุบลราชธานีจึงทำให้เกิดผลสัมฤทธิ์
 ทางการเรียน ได้พบว่า

๒) อายุและพรรษาที่แตกต่างกันคือได้แบ่งช่วง ดังนี้ ตั้งแต่ ๑- ๕ พรรษา ประมาณ ๖๐% ตั้งแต่ ๖-๑๐ พรรษา ประมาณ ๒๐% และอีก ๒๐% อายุพรรษา ตั้งแต่ ๑๐ พรรษาขึ้นไป

๓) สถานภาพ เป็นลูกวัด ๘๐% อีก ๒๐% เป็นเจ้าอาวาส

๔) วุฒิทางการศึกษาทั้งฝ่ายโลกและฝ่ายธรรม ส่วนที่จบมัธยมศึกษาปีที่ ๖ จากโรงเรียนปริยัติธรรมสายสามัญ ประมาณ ๓๐% นอกนั้นจบมัธยมศึกษาปีที่ ๖ จากการศึกษา นอกโรงเรียน

ส่วนวุฒิทางธรรม จบนักธรรมชั้นตรี ประมาณ ๔๐% จบนักธรรมชั้นโท ประมาณ ๔๐% และจบนักธรรมชั้นเอก ประมาณ ๒๐% ส่วนที่จบประโยค ๑-๒ ประมาณ ๑๐% และจบประโยค ๓-๕ ประมาณ ๕% เหลืออีกนอกนั้นประมาณ ๔๕% ไม่ได้เป็นพระเปรียญธรรมจำเป็นต้องเรียนบาลีเสริม จึงมีอุปสรรคต่อการจัดการเรียนการสอนอยู่อีกมาก จึงมีความแตกต่างทางด้านวุฒิการศึกษาเดิม

๒. ปัจจัยนำ

๑) คะแนนผลการเรียนวิชามนุษย์กับสังคมมีจำนวน ๑๑๑ รูป และวิชาภาษากับการสื่อสาร จำนวน ๑๑๔ รูป ในทุกสาขาวิชาของชั้นปี ๑ คิดเฉลี่ยแล้ว พบว่า เกรด A ประมาณ ๑๐% เกรด B+ ประมาณ ๔๐% เกรด B ประมาณ ๔๐% และเกรด C+ ประมาณ ๑๐% หาค่าเฉลี่ยได้ รวม ๘๕% ถือว่าอยู่ในเกณฑ์ดีมาก มีผลสัมฤทธิ์ทางเรียนดีมาก อันเป็นที่พอใจของมหาวิทยาลัย

๒) ผลการเรียนวิชาภาษากับการสื่อสาร ในทุกสาขาวิชาชั้นปีที่ ๑ คิดเฉลี่ยแล้ว ของจำนวนนิสิตทั้งหมด มีจำนวน ๑๑๔ รูป พบว่า กลุ่มได้เกรด A ประมาณ ๒๐% เกรด B+ ประมาณ ๔๐% เกรด B ประมาณ ๓๗% เกรด C+ ประมาณ ๓% หาค่าเฉลี่ยได้ ๘๘% ถือว่าอยู่ในเกณฑ์ดีมาก มีผลสัมฤทธิ์อยู่ในเกณฑ์ดีมาก เป็นที่พอใจของมหาวิทยาลัย

๓) ทักษะคนที่มีการเรียน วิชามนุษย์กับสังคมและวิชาภาษากับการสื่อสาร ได้พบว่า พระนิสิตที่มีทัศนคติในทางที่ดีมี ๙๕% แต่อีก ๕% ไม่ออกความคิดเห็น จึงถือว่าไม่มีอุปสรรคต่อการเรียนการสอน เป็นที่พอใจของมหาวิทยาลัย

- วุฒิทางวิชาการ พบว่า เป็นอาจารย์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์
- พบว่าเป็น เพศ คฤหัสถ์

๓. ปัจจัยเอื้อ

๑) จำนวนอาจารย์สอนวิชามนุษย์กับสังคมและวิชาภาษากับการสื่อสาร ของปีที่ ๑ ได้ พบว่าอาจารย์สอนมีอยู่ ๒ คน ทำการสอนหมดทั้ง ๔ สาขาวิชา โดยที่การใช้ข้อทดสอบอันเดียวกัน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก็ไม่แตกต่างกัน

๒) และได้ พบว่า อาจารย์สอนจบปริญญาโท สาขาวิชาเอกการบริหาร การศึกษาทั้ง ๒ คน

๓) ด้านความรู้ความมั่นใจในการสอนและเตรียมการสอนเช่นมีแผนการสอน การแนะนำแหล่งการศึกษาค้นคว้าของอาจารย์ พบว่า อาจารย์สอนมีครบทุกอย่างมากถึงระดับ ๙๕% แต่อีก ๕% ไม่แสดงความคิดเห็น เป็นอันว่าอาจารย์สอนมีประสิทธิภาพการสอนมาก จึงทำให้พระนิสิต เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงอยู่ในระดับดีมาก

๔) ได้พบว่า พระนิสิตรับการสนับสนุนจากทางครอบครัวและญาติโยมทางการเงิน ประมาณ ๙๐% อีกประมาณ ๑๐% ช่วยตัวเอง ส่วนที่ช่วยตัวเองส่วนมากเป็น สาขาวิชา ปรัชญาและศาสนา เพราะสาขานี้ส่วนมากพระนิสิตเป็นระดับพระสังฆาธิการตั้งแต่รองเจ้าอาวาส และเจ้าอาวาสขึ้นไปเป็นผู้มีอายุมากแล้ว จึงไม่จำเป็นจะให้ญาติโยมมาอุปถัมภ์ แต่ก็ให้กำลังใจ

๕) ได้พบว่า พระนิสิตได้รับเอกสารประกอบการสอนของ วิชามนุษย์กับสังคม และวิชาภาษากับการสื่อสาร มากถึงระดับเต็ม ๑๐๐% และได้ทำถูกต้องตามหลักวิชาการ มีแผนการสอน มีบรรณานุกรม มีอ้างอิงบรรณและคำถามท้ายบท ถือว่ามีประสิทธิภาพ เป็นที่การเอื้ออำนวยให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับมาก

๖) ได้พบว่า อาจารย์สอนมีแผนการสอนและเคยแนะนำแผนการสอนให้พระนิสิตเข้าใจตรงกันตามจุดประสงค์และเป้าหมายของมหาวิทยาลัย มีการแนะนำแผนการสอนและได้ดำเนินการสอนไปตามแผนมีมากเต็ม ๑๐๐% เป็นการเอื้ออำนวยทำให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมากขึ้น อยู่ในเกณฑ์ดีมาก

๔. ปัจจัยเสริม

๑) พบว่า พระนิสิตเคยได้รางวัลที่เป็นปัจจัยจำนวนเงิน ประมาณ ๕% และปัจจัยเสริม อย่างอื่นนอกเหนือเงิน ประมาณ ๙๕% ถึงอย่างไรก็ตามแม้ว่าจะเป็นเงินหรืออุปกรณ์การเรียนอื่น ๆ ทางมหาวิทยาลัยจำเป็นต้องเร่งปรับปรุงพัฒนาปัจจัยส่วนนี้ให้มากขึ้นเพื่อเป็นการสร้างขวัญและกำลังใจให้แก่พระนิสิต

๒) พบว่า พระนิสิตถ้าได้รับรางวัลที่เป็นทุนการเรียนทำให้เกิดขวัญและกำลังใจในการเรียนอยู่อีกมาก คิดเฉลี่ยประมาณ ๖๐% พระนิสิตอีกส่วนหนึ่งไม่ออกความคิดจะเอาอย่างใดก็ได้ประมาณ ๔๐%

๓) พบว่า พระนิสิตมีความคิดเห็นวามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตอุบลราชธานี สมควรสนับสนุนทุนการเรียนเป็นอย่างมากคิด ประมาณ ๙๕% อีกจำนวน ๕% ไม่แสดงความคิดเห็น เป็นอันว่ามหาวิทยาลัยสมควรหาแหล่งทุนมาสนับสนุนการเรียน พระนิสิตมากขึ้นกว่าเดิม

๔) สมมุติว่าทางมหาวิทยาลัยให้รางวัลแก่พระนิสิตเป็นการให้ทุนการศึกษา ประจำปีการศึกษา ได้รับความคิดเห็น พบว่า สมควรให้เฉพาะพระนิสิตผู้เรียนดีและเก่งด้วย ๙๐% อีกส่วนหนึ่งบอกว่าให้สลับกันรับรางวัล ประมาณ ๑๐%

๕) พบว่า ถ้าพระนิสิตได้รับรางวัลซึ่งเป็นทุนการเรียนจะทำให้พระนิสิตเกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สูง ประมาณ ๑๐๐%

สรุปได้ว่าการสัมภาษณ์พระนิสิตที่เรียนวิชามนุษย์กับสังคม จำนวน ๑๑๑ รูป และพระนิสิตที่เรียนวิชาภาษากับการสื่อสาร จำนวน ๑๑๔ รูป ทุกสาขาวิชา ทั้งข้อมูลทั่วไป ปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อ และปัจจัยเสริม พบว่า ทั้งสามปัจจัยนี้สามารถทำให้เกิดผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน อยู่เกณฑ์ดีมาก มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตอุบลราชธานี พระนิสิตที่มีความรู้พื้นฐานที่จบมาแตกต่างกัน อายุและพรรษาที่แตกต่างกันแต่ผลการเรียนดีมาก สมควรสนับสนุนในการนำปัจจัย ดังกล่าวมาปรับปรุงพัฒนามากขึ้น เพราะเป็นการทำให้การเรียนของพระนิสิตเกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในเกณฑ์ดีมาก

ส่วนที่ ๒.๒ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในเกณฑ์ดี ดังต่อไปนี้

ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของวิชาปรัชญาเบื้องต้น สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, สาขาวิชา รัฐศาสตร์(บริการรัฐกิจ) สาขาวิชาปรัชญาและศาสนา สาขาวิชา ภาษาต่างประเทศ ชั้นปีที่ ๑ พระนิสิต จำนวน ๑๐๙ รูป และวิชาวัฒนธรรมไทย ทุกสาขาวิชาชั้นปีที่ ๒ พระนิสิต จำนวน ๘๓ รูป ได้ทำการวิเคราะห์ออกมาดังนี้คือ

๑. ข้อมูลทั่วไป

๑) การจำพรรษาอยู่วัดที่แตกต่างกันส่วนมากจะพักอยู่ในตัวเมือง ในอำเภอเมือง และอีกส่วนน้อยจะพักอยู่ในอำเภอ นอกที่ห่างไกลจากตัวเมืองหรือมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตอุบลราชธานี ไม่มีอุปสรรคต่อการเดินทางเข้ามาเรียน และทาง

มหาวิทยาลัยก็ได้มีรถรับส่งเข้าไปตัวเมืองคือวัดมหาวนารามเป็นจุดศูนย์ร่วมสะดวกต่อการเดินทางไปเรียนที่มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตอุบลราชธานีจึงทำให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในเกณฑ์ดี

๒) พบว่าอายุและพรรษาที่แตกต่างกันคือได้แบ่งช่วง ดังนี้ ตั้งแต่ ๑- ๕ พรรษา ประมาณ ๖๐% ตั้งแต่ ๖-๑๐ พรรษา ประมาณ ๒๐% และอีก ๒๐% อายุพรรษา ตั้งแต่ ๑๐ พรรษาขึ้นไป

๓) พบว่าสถานภาพ เป็นลูกวัด ๘๐% อีก ๒๐% เป็นเจ้าอาวาส

๔) พบว่าวุฒิทางการศึกษาทั้งฝ่ายโลกและฝ่ายธรรม ส่วนที่จบมัธยมศึกษาปีที่ ๖ จากโรงเรียนปริยัติธรรมสายสามัญ ประมาณ ๓๐% นอกนั้นจบมัธยมศึกษาปีที่ ๖ จากการศึกษาอื่นนอกโรงเรียน

ส่วนวุฒิทางธรรม จบนักธรรมชั้นตรี ประมาณ ๔๐% จบนักธรรมชั้นโท ประมาณ ๔๐% และจบนักธรรมชั้นเอก ประมาณ ๒๐% ส่วนที่จบประโยค ๑-๒ ประมาณ ๑๐% และจบประโยค ๓-๕ ประมาณ ๕% เหลืออีกนอกนั้นประมาณ ๘๕% ไม่ได้เป็นพระเปรียญธรรม จำเป็นต้องเรียนบาลีเสริมจึงมีอุปสรรคต่อการจัดการเรียนการสอนอยู่อีกมาก จึงมีความแตกต่างทางด้านวุฒิการศึกษาเดิม

๒. ปัจจัยนำ

๑) คะแนนผลการเรียนวิชาปรัชญาเบื้องต้น ในทุกสาขาวิชาของชั้นปี ๑ คิดเฉลี่ยแล้ว ของจำนวนนิสิตทั้งหมด พบว่า มีจำนวน ๑๐๙ รูป กลุ่มได้เกรด A ประมาณ ๕% เกรด B+ ประมาณ ๓๐% เกรด B ประมาณ ๓๕% เกรด C+ ประมาณ ๒๐% เกรด C ประมาณ ๑๐% หาค่าเฉลี่ยได้ ๘๓% ถือว่าอยู่ในเกณฑ์ดีมาก มีผลสัมฤทธิ์ทางเรียนดีมาก

๒) คะแนนผลการเรียนวิชาวัฒนธรรมไทย ในทุกสาขาวิชาของชั้นปี ๒ คิดเฉลี่ยแล้ว ของจำนวนนิสิตทั้งหมด พบว่า มีจำนวน ๘๓ รูป กลุ่มได้เกรด A ประมาณ ๓% เกรด B+ ประมาณ ๒๐% เกรด B ประมาณ ๓๕% เกรด C+ ประมาณ ๒๕% เกรด C ประมาณ ๒๗% หาค่าเฉลี่ยได้ ๗๕% ถือว่าอยู่ในเกณฑ์ดี มีผลสัมฤทธิ์ทางเรียนดี

๓. ทศนคติที่มีต่อการเรียน พบว่า ๘๕% แต่อีก ๑๕% ไม่ออกความคิดเห็น จึงถือว่าไม่มีอุปสรรคต่อการเรียนการสอน เป็นที่พอใจของมหาวิทยาลัย

- วุฒิทางวิชาการ พบว่า เป็นอาจารย์
- พบว่า เป็นเพศ พระภิกษุ และคฤหัสถ์

๓. ปัจจัยเอื้อ

๑) พบว่าอาจารย์สอนวิชาปรัชญาเบื้องต้นและวิชาวัฒนธรรมไทย ของปีที่ ๑ และปีที่ ๒ อาจารย์ ๒ รูป/คน ทำการสอนหมดทั้ง ๔ สาขาวิชา โดยที่การใช้ข้อทดสอบอันเดียวกัน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก็ไม่แตกต่างกัน

๒) พบว่า อาจารย์สอนจบปริญญาตรี เอกปรัชญาและศาสนาและปริญญาโท เอกการบริหารการศึกษา

๓) พบว่า อาจารย์มีความรู้ความมั่นใจในการสอนและเตรียมการสอนเช่นมีแผนการสอน การแนะนำแหล่งการศึกษาค้นคว้า นั้นมีมากถึงระดับ ๘๕% แต่อีก ๑๕% ไม่แสดงความคิดเห็น เป็นอันว่าอาจารย์สอนมีประสิทธิภาพมากในการสอน จึงทำให้พระนิสิต เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงอยู่ในระดับดี

๔) พบว่าพระนิสิตรับการสนับสนุนจากทางครอบครัวและญาติโยมทางการเงิน ประมาณ ๙๐% อีกประมาณ ๑๐% ช่วยตัวเอง ส่วนที่ช่วยตัวเองส่วนมากเป็น สาขาวิชาปรัชญาและศาสนา เพราะสาขานี้ส่วนมากพระนิสิตเป็นระดับพระสังฆาธิการตั้งแต่รองเจ้าอาวาสและเจ้าอาวาสขึ้นไปเป็นผู้มีอายุมากแล้ว ญาติโยมจึงมีศรัทธามากมาอุปถัมภ์ และให้กำลังใจ

๕) พบว่าพระนิสิตได้รับเอกสารประกอบการสอนของ วิชาปรัชญาเบื้องต้นและ วิชาวัฒนธรรมไทย เคยได้รับเอกสารประกอบการสอน ๑๐๐% ไม่ถูกต้องตามหลักวิชาการเท่าที่ควร ไม่มีแผนการสอน ไม่มีบรรณานุกรม ไม่มีอ้างอิงบรรณและคำถามท้ายบท ถือว่ามีประสิทธิภาพต่ำ เป็นการเอื้ออำนวยให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมากอยู่ในเกณฑ์ดี

๖) พบว่าอาจารย์มีแผนการสอนและเคยแนะนำแผนการสอนให้พระนิสิตเข้าใจตรงกันตามจุดประสงค์และเป้าหมายของมหาวิทยาลัย มีการแนะนำแผนการสอนและได้ดำเนินการสอนไปตามแผน ๙๐% เป็นการเอื้ออำนวยทำให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมากขึ้น อยู่ในเกณฑ์ดี

๔. ปัจจัยเสริม

๑) พบว่าพระนิสิตเคยได้รางวัลที่เป็นปัจจัยจํานวนเงิน ประมาณ ๓% อีกส่วนหนึ่งประมาณ ๙๗% ไม่เคยได้รับรางวัลเลยถึงแม้ว่าจะเป็นเงินหรืออุปกรณ์การเรียนอื่น ๆ ก็ตามสมควรอย่างยิ่งทางมหาวิทยาลัยจำเป็นต้องเร่งปรับปรุงพัฒนา ส่วนปัจจัยเสริมให้มากขึ้นเพื่อการสร้างขวัญและกำลังใจให้แก่พระนิสิตมากขึ้นกว่าเดิม พระนิสิตบางกลุ่มก็มีญาติโยมติดตามมาอุปถัมภ์

๒) พบว่า ความต้องการของพระนิสิตได้รับรางวัลที่เป็นทุนการเรียนทำให้เกิดขวัญและกำลังใจในการเรียนมาก คิดเฉลี่ยประมาณ ๕๐% ต่อ ๕๐%

๓) พบว่า พระนิสิตมีความคิดว่ามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตอุบลราชธานี สมควรสนับสนุนทุนการเรียนเป็นอย่างมาก ประมาณ ๙๕% อีกจำนวน ๕% ไม่แสดงความคิดเห็นเป็นอันว่ามหาวิทยาลัยสมควรหาแหล่งทุนมาสนับสนุนการเรียนพระนิสิตมากขึ้น ตามที่ความการของพระนิสิต

๓) สมมุติว่าทางมหาวิทยาลัยให้รางวัลแก่พระนิสิตเป็นการให้ทุนการศึกษา ประจำปีการศึกษา พบว่าได้รับความคิดเห็นจากพระนิสิตว่าให้เฉพาะผู้เรียนดีและเก่งด้วย ๙๕% อีกส่วนหนึ่งบอกว่าให้สลับกันรับรางวัล ประมาณ ๕%

๔) ในกรณีพระนิสิตได้รับรางวัลเป็นซึ่งเป็นทุนการเรียนจะทำให้พระนิสิตเกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่าพระนิสิต สมควรให้รางวัลคือทุนการเรียนมาก ประมาณ ๑๐๐% แสดงว่าพระนิสิตมีความต้องการปัจจัยเสริมมีมาก

สรุปได้ว่าการสัมภาษณ์พระนิสิต จำนวน ๑๐๙ รูป ทุกสาขาวิชาเอก ชั้นปีที่ ๑ วิชาปรัชญาเบื้องต้น และ คะแนนผลการเรียนวิชา วัฒนธรรมไทย ในทุกสาขาวิชาของชั้นปี ๒ คิดเฉลี่ยแล้ว ของจำนวนนิสิตทั้งหมด พบว่า มีจำนวน ๘๓ รูปทั้งข้อมูลทั่วไป ปัจจัยนำ ปัจจัยเชื้อ และปัจจัยเสริม ทั้งสามปัจจัยนี้สามารถ ทำให้ เกิดผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน พบว่าอยู่ในเกณฑ์ดี มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตอุบลราชธานี พระนิสิตที่มีความรู้พื้นฐานที่จบมาแตกต่างกัน อายุและพรรษาก็แตกต่างกัน สมควรสนับสนุนในการนำปัจจัย ดังกล่าวมาปรับปรุงพัฒนาให้มากขึ้น เพราะเป็นการทำให้การเรียนของพระนิสิตเกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในเกณฑ์ดี